

ומה בין ענף לבין פְּסָקָה וחשיבה?

סְעִיף הוא בתנ"ך ענף, ואצלנו הוא התרחב והיה לקטע מפסקה. סְעִיף היא מחשבה, ולצידה יש שְׁעָף - אף היא מחשבה והרהור: "בשעפים מחזיונות לילה" (איוב ד' 13)
שְׁעָף וגם שְׂרָעָף - בתוספת רי"ש: "דע שרעפי" (תהלים קלט 23) - דע מחשבותיי.

ואם לא די באלה, יש גם סְרַעְפָּה, והיא ענף, כמו סְעִיף, ולצדה סְעָפָה - אף היא ענף. יחזקאל מדמה את אשור לארז שענפיו מפוארים: "ותרבינה סְרַעְפֹתָיו" (לא 5), וגם "בְּסְעָפֹתָיו קננו כל עוף השמים" (לא 6)

ומסְרַעְפָּה חודשה בימינו סְרַעְפֹת - מעין ענף בגוף, מחיצה בין חלל הבטן לחלל החזה.

סְעִיף, סְעָפָה, סְרַעְפָּה וסְרַעְפֹת - ענף, במובן הצר או במובן הרחב. סְעָף או שְׁעָף - מחשבה.

והקשר בין ענפים ומחשבות - חומר למחשבה.
(רות אלמגור רמון "רגע של עברית")